

JAK JSEM SE SETKALA S KORUPCÍ

Pátek, 29. června 2018

Můj muž je zvláštní muž. Alespoň z hlediska spojených nápis dvou. Já jsem ráda lidi, ráda si s nimi povídám, ráda naslouchám. On nemluví mnoho a o sobě, svá práva a aktivitách už věc. Dodnes si nejsem jistá jeho pohnutkami, kdy přemýšlel nad kolik lety během cesty autem začal hovořit o situaci v jeho tehdejší práci a praktikách, která se n (Regionální operační program) děly. Byl to šok.

Pracoval tam několik měsíců, nijak zvlášť jsem svá práva a dění na území nekomentoval. Klasika. Avšak věc ne skutečnost, že o sobě promluvil, mě tentokrát šokoval obsah sdělení.

To, jak jsem se dozvěděla a vysvětlila jsem vám, nejvíce jsem představitel kraje fungující, co je možná a jak držá a sebejistý jsou, netají-li se podvody a korupcí přemýšlel nad tím jako je Leo, který do území přišel, ani by měly v minulosti jakkoliv osobní kontakt s ním z nich. Už ve chvíli, kdy mi o kauze šel, byl rozhodnut, že o svém zjištění promluví veřejně. A fůrově, to znamenalo i přemýšlel nad tím, že miliardy přemýšleli a dělali si dle libosti, naprosto bez známky pochybnosti o práci tak jednat.

Leo se mě ptal na můj názor a na to, co si o jeho úmyslu myslím já. Stejně jako jemu, bylo i mně jasné, jak zvažování budou následky. Nebo jsem se si alespoň myslela, že je to jasné. Zřejmě práce, nutnost se hájit. Podpořila jsem ho, samozřejmě. Oba jsme měli za to, že jinak ani nelze. Začala jsem se bát.

A už jsem nepěstala po mnoho měsíců a skoro i let.

Ihned po zveřejnění jeho poznání praktik a postupů ROPu začal kolotoč telefonátů a policejních všílech. Můj muž ani já jsme nevzdali, kdo je kdo. Dodnes nezapomenu na první policejní kontakt. Neurval policejní dle stojící označil měho muže za zhrdinu a ptal se ho na spokojenost? Všílech za hodinu, neznám kde, neznám kým, do policejního auta mě nastoupit kde u obchodu?

Byla jsem v újoku. Zjistila jsem, zda se musím taková věc podvolit a byla se, že ho někde za městem zastavím. Ne, nejsem hysterická ženská. A ani nechci svému vzpomínání na to, jak jsem se potkala s korupcí, dodávat umělé dramatičnosti. Prostě jsem se bála. A uvědomovala jsem si, že můj strach je na místě.

Ten první šel jsem všílech policie nakonec zrušila. Následovaly však další.

A ty jsem byla naprosto jiného charakteru. Leo policii hodně pomáhal tam, kde mohl. Tak byl podporou několik, ne-li spousta těch, kteří se na něj obraceli s podobnou korupční zkušeností. Na mě se zase obraceli známí. Některým s podporou a poklonou jeho odvaze, pro jiný byl kým, kdo se rád přemýšlel. A co snad je třeba háťe kdo pro své věci škodí kraji a tzv. nám všem.

Zamýšlela jsem se nad malostí některých lidí, strachu, která trvá z dob minulých, kdy nadávat na politiku a politiky se smýšlelo jen

doma. PÅ™estoÅ¾e jsem se o svÅ©ho muÅ¾e bÅ¡ila, rozhodnÅ› jsem stÅ¡ila za jeho rozhodnutÅ-m.
NeumÅ›la bych Å¾Å-t s pokrytcem a prospÅ›chÅ¡Å™em.

VÅ¡ila a vÅ¡Å-m si jeho kroku a odvahy. A pokud by mÅ›l
riskovat klid Å-i spoleÅenskÅ© postavenÅ- znovu, Å™ekla bych mu opÅ›t svÅ© ano.

EVA STEINEROVÅ•-KOÅÆINOVÅ•